משל ונמשל...

"וישמע ה' בקול ישראל" (במדבר כא, ג).

כל ישראל פונים לה' ומתקרבים אליו יחד!

למדינה אחת היה גיבור נודע שניצח במלחמות רבות, ומכיון שאנשי המדינה ידעו, כי גיבורם מנצח תמיד, הם לא למדו כלל להחזיק נשק ולא למדו טכסיסי מלחמה. הם סמכו על גיבורם שוודאי כשיבוא האויב בשערי ארצם הוא יגן עליהם וינצח את האויב.

פעם פרצה מלחמה והם כדרכם לא הכינו את עצמם ולא רכשו כלי נשק, אלא סמכו על נשקו של הגיבור וגבורתו. אולם האוייב הערים עליהם וגנב את נשקו של הגיבור ושוב לא היה לו במה להילחם, וגבר האויב על המדינה.

מסביר הבעש"ט:

יש אנשים הסומכים על הצדיקים וגדולי הדור שהם יבקשו רחמים על כל הדור, ומסיבה זו הם אינם חוזרים בתשובה ואינם מתפללים אל ה' מקירות ליבם. על כך אמר הכתוב: "אשרי העם יודעי תרועה" (תהלים פט, טז), אשרי העם שהם בעצמם לוחמים את מלחמתם ואינם סומכים על הגיבורים אשר בארץ.

"אשרי העם יודעי תרועה", אשרי לו לעם שכל בניו, מקטנם ועד גדולם, יודעים כיצד לתקוע בשופר לפני בורא העולמים, כיצד לרצותו וכיצד להתקרב אליו, ואינם סומכים על אנשים מיוחדים בודדים, אלא כולם עובדים בכל כוחם את בוראם. כאשר כל ישראל פונים אל ה', שומע ה' את שוועתם והוא מושיע אותם מצרתם.

עמוד התפילה...

*** א"ה מדי יום מתקיים מנין בשחרית יחד עם בחורי הישיבה הגבוהה בוגרי ישיבות קטנות מצטיינים.**
הצבור היקר והקדוש מוזמן.
קורבנות ב: 6.55. ישתבח ב: 7.30.
*** וכן מדי שבת, קורבנות ב: 7.15.**

אבות ובנים

א"ה מדי שבת קודש, אחר תפלת מנחה שבשבת קודש, מתקיים לימוד של אבות ובנים בבית מדרשנו, הצבור הקדוש מוזמן לטעום ולהגדיל תורה ולהאדירה.

בס"ד, שיעור תורה בקרית חיים...

כמו כן, הננו שמחים להודיע לציבור הקדוש, שמתקיים שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה שליט"א מדי שבוע ביום שני בקרית חיים מערבית ברח' אברבנאל (בבית הכנסת הלבן-הקרוב לים) בהלכות שבת, מספר בן איש חי, **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

רואים ישועה והצלחה!!!

המעוניינים לתרום לאחת מהמוסדות **הישיבה - לעלוי נשמת נפטרים, לרפואה, להצלחה, לזווג הגון, לזרע של קיימא או הצלחה בכל העניינים, התרומה לישיבה** בסך - 200 ש"ח. **ויהי רצון שבזכות החזקת התורה הקדושה, שתבורכו בכל מילי דמיטב.** לתיאום בט"ל: 9847363 - 04.
או דרך בנק הדואר, מס' החשבון בבנק הדואר - 2598156.

זמני התפילות והשיעורים בימי החול לציבור הקדוש.

השיעור בכולל ערב לקהל הקדוש.
* שיעור הכנה מ: **21.00 - 20.30.**

* ומהשעה: **21.00 - 22.00** שיעור ע"י מורנו ראש הישיבה, במסכת חגיגה

שמירת הלשון

* מדי יום חמישי בערב בשעה: 21.45 אי"ה יתקיים שיעור מוסר בעניני **שמירת הלשון**.

אחר תפילת שחרית **שיעור בהלכה** ע"י מורנו ראש הישיבה **או"ח טור וב"י, ומ"ב.**

מנחה: 18.45.
ערבית ראשונה: 20.15.
ערבית שניה: 22.00

אי"ה, בבית מדרשנו מתקיים מדי יום בשחרית תפילה כותיקין. להלן זמני הנץ החל משבת "חקת, בלק"

יום	עלות השחר	טלית/ ותפילין	נץ
ש	4:07:30	4:36:00	5:35:45
א	4:08:00	4:36:30	5:36:15
ב	4:08:30	4:37:00	5:36:45
ג	4:09:15	4:37:30	5:37:00
ד	4:09:45	4:38:00	5:37:30
ה	4:10:30	4:38:45	5:38:00
ו	4:11:00	4:39:15	5:38:30
ש	4:11:45	4:40:00	5:39:00
א	4:12:30	4:40:30	5:39:45
ב	4:13:15	4:41:15	5:40:15
ג	4:14:00	4:41:45	5:40:45
ד	4:14:45	4:42:30	5:41:15
ה	4:15:30	4:43:15	5:42:00
ו	4:16:15	4:44:00	5:42:30

שיעור מוסר מדי יום ע"י מורנו פאש - הישיבה והכולל.
בס"ד. 18.25 **הציבור היקר והקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.**

מכותלי בית המדרש בימי שישי ושבת

* **ביום שישי בבוקר** שיעור עם מורנו הראש ישיבה מהשעה: 11.15 - 13.20 במסכת **בבא מציעא**, ואחרי כן תפילת מנחה.

* **בליל שבת** שיעור בשעה: 22.45 - 22.00.

* **וביום השבת:** אחרי תפילת הנץ מתקיים שיעור בהלכה - בהלכות ציצית/תפילין סימן **כ"ז**, עם הסברים למעשה ע"י מורנו ראש הישיבה (קידושא רבה אחר התפילה).

* **בשבת** בין השעות: 17.00 - 15.30 - שיעור כחצי שעה חומש עם פירוש **הרמב"ן, ואחרי כן שיעור בהלכה אורח חיים,** ע"י מורנו ראש הישיבה. ואחרי כן בשעה 17.00 תפילת מנחה.

הציבור הקדוש מוזמן להגדיל תורה ולהאדירה.

דבר המערכת.

לכל אחינו "בית ישראל" עליה בתורה ויראת שמים, וקיץ בריא ושמח.

המעוניינים לזכות לתרום ל"זכוי הרבים", ע"י הוצאת עלון זה לאור, ע"י תרומה לישיבה בסך - 200 ש. עם אפשרות לפרסום, לעלוי נשמת או להצלחה בכל הענינים, או בחסות שתפורסם. אפשר לצור קשר עם המערכת בט"ל - 0527-182434
המעונינים לתרום להחזקת המוסדות: מס' חשבון בנק הדואר - 2598156 תזכו למצוות.

בס"ד

עלון 706
ד' שבוע

חכמה ומוסר

מקור הברכה

עלון בעניני פרשת השבוע, מוסר, הלכה, ואגדה. בראשות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה הגבוהה לבוגרי ישיבות קטנות מצטיינים וכולל אברכים - **"חכמה ומוסר"**. פעיה"ק רכסים ת"ו, רח' התאנה 2 טל' - 9847363 - 04.

פרשת חקת.

"אילו..."

חקת

* **מפטירין**: ויפתח הגלעדי שופטים י"א.

* מברכין ברכת הלבנה, בשבוע הבא, מליל רביעי.

זמני הדלקת נרות שבת

חיפה : 7 : 21
תל אביב : 7 : 28
ירושלים : 7 : 11

יציאת השבת

חיפה : 8 : 35
תל אביב : 8 : 34
ירושלים : 8 : 32
ר"ת חיפה : 9 : 21
ר"ת תל אביב : 9 : 18
ר"ת ירושלים : 9 : 17

בלק

* **מפטירין**: והיה שארית מיכה ה.

* סוף זמן ברכת הלבנה, שבוע הבא, ליל רביעי, עד השעה: 2:10 בלילה.

זמני הדלקת נרות שבת

כניסת השבת

חיפה : 7 : 21
תל אביב : 7 : 28
ירושלים : 7 : 11

יציאת השבת

חיפה : 8 : 34
תל אביב : 8 : 32
ירושלים : 8 : 31
ר"ת חיפה : 9 : 19
ר"ת תל אביב : 9 : 16
ר"ת ירושלים : 9 : 16

בפרשתנו נקרא על חטא "מי מריבה". משה רבינו נצטווה לדבר אל הסלע, והיכהו. הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה. בבגד צחור, ניכר כל כתם. ומטופל מיידית, לשמור על השלימות המוחלטת. ונגזר על משה רבינו שלא יכנס לארץ, אלא ימות במדבר.

לנו, אין ההקפדה החמורה מובנת כל כך. וכי מה ההבדל בין הכאה לדיבור, הרי לא זה ולא זה מסוגלים בדרך הטבע להוציא מן הסלע מים שישקו את העדה ואת בעירם, כחמישה מליון איש ויצאן ובקר בלי מספר, ואין לך אחד מישראל שלא היו לו תשעים חמורים טעוני ביזת מצרים. הלא באר לא תספיק, אלא "ההופכי הצור אגם מים, חלמיש למעיינו מים". שאבן, סלע, יוציאו מים, ועוד בכמות כזו, נס מפעים הוא. ומה זה משנה אם היכו בו או דיברו אליו.

נכון, היתה כאן חריגה מן הציווי, אבל חריגה לא משמעותית, לכאורה. ומה היו תוצאותיה? זה שמשה רבינו נפטר, הרי זה נורא דיו: "שקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלוקינו". אבל זו היתה רק ההתחלה.

הואיל ומשה רבינו נפטר - אמר הסבא מקלם זצ"ל - השתנתה ההיסטוריה. אילו היה הוא מכניסנו לארץ, היה מרוממנו לדרגת הגאולה, והוא היה המלך המשיח. כרמוז בפסוק "עד כי יבוא שילה", שילה בגימטריא משה, כנאמר בזוהר הקדוש. ואז היה משה רבינו מכרית זרעו של עמלק ובונה את בית הבחירה. והגמרא אומרת שמעשי ידיו של משה נצחיים היו ולא בטלו, וממילא בית המקדש לא היה חרב. ואז היינו חוסכים את שיעבוד פלשת ומואב, הגרים וצור. היינו חוסכים את גלות עשרת השבטים וחורבן הבית הראשון. את כל מגילת איכה, את גזירת המן ושיעבוד אנטיוכוס, את עריצות הורדוס...

ונפילת הגליל, חורבן הבית וחורבן ביתר. את "דורו של שמד" וגזירות החברים, שבעים גלויות בשבעים אומות. את שריפות התלמוד ועלילות הדם. את גירוש ספרד ומדורות האינקווזיציה. את שמד האלמוהדין ופרעות חמלניצקי, את הגטאות והמלאח, ועד למארת ההתבוללות וסחף ההשכלה, ועד לתחום המושב ולזוועות השואה, ועד להנהרות הדם והסבל כאן, מיד חיות אדם. לחשוב שכל זה היה נחסך, אילו היה שם דיבור, במקום הכאה...

עד כאן דברי הסבא מקלם זצ"ל, ונמשיך לטוות את הרעיון.

חז"ל אמרו שעל כל דבר שעשה אברהם אבינו בעצמו גמל הקדוש ברוך הוא לבניו בעצמו: בעצמו הביא לחם, והבורא הוריד לנו מן. בעצמו נתן בשר, והבורא הגיז לנו שליו. בעצמו ליווה את המלאכים לשלחם, והבורא הלך לפנינו בעמודי אש וענן. אבל מים, הסתפק בהבאתם על ידי שליח: "יוקח נא מעט מים", וגם אנו קיבלנום על ידי שליח, משה רבינו.

הגע עצמך: אילו היה טורח מעט יותר, וגם את המים מביא בעצמו, וכי מה ההבדל, אלו אותם מים. והוא זקן מופלג, וטורח בכל השאר. ובכל זאת, מעט יותר כבוד. ואז גם את מימינו היה הבורא נותן בעצמו, ולא מצווה על משה להנביעם. ואז לא היו נצרכים לדיבור ולא להכאה, והיה נחסך חטא "מי מריבה", ומשה רבינו היה מביאנו לארץ ישראל ובונה לנו בית מקדש נצחי, והיינו כבר שלושת אלפים ושלוש מאות שנה בגאולה!

התורה, כידוע, ספר הוראה היא. מכל פרשה עלינו להפיק לקח והדרכה. כאן רואים אנו מה עלולות להיות השלכות מעשה זעיר, שנחשב חסר משמעות בשעתו. פעוט וזניח. אדם עלול לחשוב: הלא איני נער בגיל ההתבגרות. מה זה משנה אם אביא הביתה עיתון חילוני או לא, אם אפתח רדיו או לא. ואינו יודע, אינו מעלה על לבו, שבכך משנה הוא את צביון הבית ופוגם ברוחו. ובהכרח ישפיע הדבר על כיוון הבית וחינוך הילדים, ויתכן שהתוצאות יהיו ניכרות רק אצל הנכדים. אבל אז יהיה מאוחר מדי, אל חזור...

"אהב את השמא, ושנא את המה בכך", הורונו רבותינו. תחשוש תמיד שמא פירצה תתרחב, ואל תאמר "מה בכך", לי זה לא יקרה, סמוך, יהיה טוב. "ושם דרך, אראנו בישע אלקים", מי שבורר ומקפיד על דרכו ואינו פותח פתח לפרצות הרות אסון, יזכה לסיעתא דשמיא גדושה, ותהא דרכו סלולה!

"איך לדחות כל רעה"

פרשת בלק.

הפלנגות, שם מוכר. כך נקראו פלוגות הצבא בלבנון. במקורו, השם יווני. הפלנקות היו סוד הצלחתה של האימפריה המקדונית, ובעזרתן הדביר אלכסנדר מוקדון את האימפריה הפרסית האדירה והכניע תחתיו את העולם העתיק, מאפריקי ועד מבואות הודו. מה היתה הפלנקה? אלכסנדר ערך את גדודיו במבנה ריבועי, מוגן בחומת מגינים, שחניתות ארוכות מבצבצות ממנו כקוצי קיפוד זקורים. היה זה מערך צפוף ובלתי חדיר, שרמס והתקדם בלא מעצור. צעד כמיקשה אחת, כדורבן ענק מכוסה שריון ואפוף קוצי כידונים. כוחו, באחדותו. בגיבושו המוצק, בהיותו חטיבה הדוקה ואיתנה.

ומדוע נזכרנו בפלנקות? לא אנו נזכרנו בהם, הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל הזכירנו אותם בספרו "יערות דבש" בעניין פרשת השבוע. כאותם גדודים שכוחם באחדותם, "וכאשר יהיו הלוחמים שלובים איש ברעהו ודבוקים כראוי לא ישלטו בהם הקמים עליהם, אף כי ירבו עליהם מאוד. אבל כאשר יתחכמו לבטל הקישור, אזי תיכף תהיה בהם עירבוביה ורעש וקילקול הסדר והמצב ויפלו ואין מושיע, ואלו כל תחבולות המלחמה". מי שזוכר את השבר במלחמת יום הכיפורים, את המבוכה והבילבול, התהייה ואובדן העשתונות. והנה נהפכה הקערה על פיה ופלשו לגדה המערבית של התעלה, והתבססו עד לאיום עד קהיר. ואיך התאפשרה ההבקעה? כאשר איתרו את קו התפר בין שתי ארמיות מצריות ופרצו ביניהן!

וכל זה, אמר הגאון, הוא משל לעניננו: "והנה בלק ובלעם הבינו, שכאשר ישראל שומרים האחדות, ולא יתפרדו, אי אפשר לשום אומה ולשון לשלוט בהם, ואם יקום עליהם מחנה לא ייירא ליבם. אבל אם יפרדו איש מעל רעהו, אזי בקלות יוכלו להם, וישלטו בהם שונאיהם כרצונם, חלילה".

ולכן נתחכם בלק, ואמר: "לך נא איתי אל מקום אחר אשר תראנו משם, אפס קצהו תראה וכולו לא תראה, וקבנו לי משם".

ההמשך בעמוד הבא.

אסור לעיין בעלון זה בשעת התפילה, נא לשמור על קדושת העלון (גניזה).

המשך לפרשת: בלק.

כי אם תראה את כולו, לא תוכל להטיל בהם עין רעה. אבל אם תראה מקצתם, יחול בהם הקיטרוג. תתפס עליהם עין הרע, ותתפרק החבילה. ואז יחול הקיטרוג בכל העם חלילה. אבל לא הצליחה עצתו: "לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלקיו עימו ותרועת מלך בו". ופירש רש"י: "ה' אלקיו עימו", אפילו מכעיסים וממרים לפניו אינו זז מתוכם, "ותרועת מלך בו", לשון חיבה וריעות. כי כאשר ישראל באחדות וריעות זה עם זה, זוכים הם לאהבת הבורא ולחיבתו, ומוגנים מפני כל קיטרוג במרום ומפני כל סכנה ואיום!

עד כאן דברי הגאון רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל, והם שייכים לא רק לפרשתנו אלא גם ללוח השנה. בשבוע הקרוב יחול צום שבעה עשר בתמוז, יום הבקעת חומות ירושלים. ואיך ניתנה לשונא שליטה בעיר הקודש והמקדש, איך ניתן עם ה' למשיסה? "בית שני, שהיו בו תורה ועבודה וגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שנאת חינם", פירוד לבבות. וכשיש פירוד מבקיע השונא, כובש האוייב! "חלק לבם, עתה יאשמו"!

גזירת המן באה להשמיד להרוג ולאבד, כשהיה קיטרוג על "עם אחד, מפוזר ומפורד". הישועה באה, בעיקבות "לך כנוס את כל היהודים"! ואמרו חז"ל: "בזעקך, יצילוך קיבוציך", כינוסו וכינוס בניו הצילו מיד עשיו!

נשוב אל המשל שבפתח הדברים, אל חטיבת הפלנקה. על כל החיילים מוטלת המשימה לשמור על אחידות השורות, על גיבוש יחדיו. אבל, ככלות הכל, אין לחייל הבודד עסק אלא עם זה שלימינו ולשמאלו, לפניו ולאחריו, ותו לא. כיוצא בכך, אנו. מה תובעים מאיתנו בשמים? במה יוכל כל אחד לקרב את הגאולה, לתקן חטא פירוד הלבבות ולבטל קיטרוג וצער? יעשה כל אחד את שלו: בראש ובראשונה, במעגל הקרוב: "איש ואשה, זכו - שכינה ביניהם". אם ישרור שלום, ותשרה השכינה, לא תפגע עין רעה ולא יחול כל קיטרוג. ובמעגל הרחב יותר, בחברה ובקהילה. ואז נוכל לומר בלב שקט כמאמר חז"ל: "רבונו של עולם, עשינו את שלנו, אתה עשה את שלך". שלח לנו גואל צדק במהרה!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".
שער ג פרק: ס.

ואם אימתו עליהם או שהם בושים להחל דברו, לא יצוה אותם לעשות קטנה או גדולה, אלא לרצונם ותועלתם.

כלומר, אם הוא יודע שזה באמת רצונם, צריך לכך אומדנא, - שהם חפצים. אפילו אם הוא לא יודע שזו התועלת שלו, אעפ"כ כיון שזה לטובתו, מותר.

לדוגמא, אם הוא מכיר אדם אחד שהוא עצלן, והוא רואה שהעצלות הורגת אותו, משחיתה אותו, וכל הכוונה שלו 'בציווים' היא כדי לעשות אותו זריז, לא ברמאות ח"ו, שהוא רוצה שיסדרו לו את העניינים שלו, אלא, הוא רוצה להפעיל אותו כדי שיצא מהמצב הגרוע הזה של העצלות, ולכן הוא אומר לו: "עשה כך, ועשה כך".

עוד **דוגמא**, לגבי הילד, הרבה פעמים יש דברים שהרבה יותר קל לאבא לעשות מאשר לבקש מהילד שיעשה. הוא מבקש ממנו לעשות משהו והוא צריך לעמוד עליו כדי לודות שיעשה, ולפעמים צריכים לשאת ולתת עם הילד, והרבה יותר קל לעשות לבד.

אבל אתה שם מול עיניך את הטובה של הילד, ואתה יודע שזה לא טוב בשבילו המצב הזה, כי אתה אומר, בע"ה הילד יגדל, וילך לפנימיה, יקים משפחה, ויהיו לו חיים רעים, מחמת שלא התרגל לעשות טוב, וא"כ זה וודאי לתועלת האישית של הילד. לאדם הרבה יותר קל לעשות מעשים גופניים מאשר להלחם מלחמה נפשית, ולבקש מהילד זו מלחמת נפש, לכן האדם אומר לעצמו, תן לגוף לעבוד ולנוח מכל המלחמה הזאת של הרגשות...

אני חושב שאחת מהבעיות שיש בחינוך הילדים בדור שלנו היא תוצאה מכך שאנחנו משפיעים עליהם כל כך הרבה טוב עד שהילדים איבדו את הרגשות הנכונים, הם לא יודעים להתמודד עם 'חוסר'. בדור הקודם, כשלא היה את כל השפע שיש בדורנו, היו רגשות אחרים כלפי הבית. ומאידך, אנחנו לא יכולים להחסיר מהם כדי שלא ימשכו אחר העולם החילוני.

לפעמים הם חושבים בצורה כל כך מזעזעת, הם חושבים שהם יכולים להשאיר את הצלחת על השולחן ושתבא האמא שהיא 'השפחה'..., מה זה הדבר הזה? וזה פשיטא להם שכך צריך להיות, וכל זה נובע מחמת שנותנים להם... הם הגיעו להרגשה: שהעיקר בבית זה הם! רק מה, בשביל שהם יגדלו ה' ברא 'אבא' 'ואמא', ההורים הם 'ההיכי תמצי' שלהם.

בנקודות מסוימות, אותם שגדלים בפנימיה, יש להם מעלה על אותם שגדלים בבית. ובנקודות מסויומות יש חסרונות, בבית יש את הרגשות של אהבת ההורים... שזה חסר במוסדות. והמעלה שבמוסדות שהם נעשים יותר אחראיים, ויותר מסודרים, המוסד מפתח אותם מהבחינה הזאת. יש מעלות לכאן ויש מעלות לכאן. הכי טוב כשמשלבים את זה. שהם קצת בבית וקצת בפנימיה.

כל פריט שעושים אותו כדי שיהיה יותר נוח ויותר קל, זה מכין את האדם לקראת העצלות, זה דוחף אותו להיות עצל, כל מטרת עבודת המידות היא, שמפעילים את הנפש לדברים החיוביים, וע"י העצלות הכל נעלם...

ודע, כי ההפסד והאבדון המצוי בנפשות המון העם, הלוא הוא על 'שפת לשון', כי הם מזכירים שם שמים לבטלה! וגם מזכירים מבלי מורא!

מה הר"י רוצה לומר לנו, שיהיה להם 'אבדון' גם על כך שהם מזכירים את שם ה' מבלי מורא! וא"כ, זה נורא ואיום! הר"י לא שבק חיי לבריות... אפילו אם ניקח את הצד הקל, שהוא מברך וצוחק, שזה חילול ה', שיותר טוב שלא יאכל ולא יברך. יוצא, שאפילו בימי הר"י היו אנשים כאלה. ולכאורה זה עניין של הרבה דורות לפנינו, זה לא פשוט.

אולי משהו היה מוכיח את הר"י 'שלא יקטרג'. יש כאלה אנשים כשאתה אומר להם את הדברים האמיתיים הם אומרים לך - 'אל תקטרג'. והר"י מוכיח, הוא מתבטא בצורה מבהילה. **ודע כי**

ההמשך יובא בעוד שבועיים אי"ה.

בס"ד

מצא את המסתתר

לפרשת	חקת
ללא פרסים	
מצא 18 מילים בלבד בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.	**מצא מימרה מסתתרת .**

נ	מ	ס	ה	ו	א	ס	ב	ג
ח	ו	ה	י	ה	ד	ח	מ	ד
י	ד	א	ו	מ	ר	ס	נ	א
ס	א	ל	ד	ב	ס	ר	ד	ט
ה	ת	ש	נ	ת	ה	י	ה	ח
י	ת	ב	ז	א	ד	ס	ו	ת
נ	ע	ד	ס	ל	כ	ל	ר	י
ע	ג	א	ד	מ	ש	ג	פ	ד
נ	נ	ס	ו	א	ל	ד	ח	נ
כ	ת	ה	י	ד	ג	ס	ק	י
ד	ה	ג	מ	פ	ל	י	ג	מ
ר	ו	ל	כ	ל	נ	ד	ס	י
ש	נ	ס	ד	ד	ב	ר	ד	ר
מ	ע	ש	א	י	נ	ש	ג	ש
א	ל	ל	כ	ס	א	ד	ר	ס
ו	ק	ס	א	ד	מ	מ	ח	ה
ל	ד	ש	א	י	נ	ד	ט	ת
ס	ל	ל	ו	ס	ג	ח	ק	י
מ	ג	ח	ש	ע	ה	ח	ד	ס
ח	ד	ס	ב	ג	כ	א	ל	מ

חקת	בשרה	בחלל
יתחטא	יטמא	נגעת
מקדש	קלענו	מלאך
שמאול	ימין	נשתה
אדום	אהרן	ההר
פן	בחרב	כנעני
שרים	חפרוה	סיחון

האם מצאת את המשפט:

הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ...

מאת : מסכת אבות פרק ד משנה ג

בס"ד

קח פסק זמן...

מעוניין בחופשה לשעות:

הבוקר/ צהרים/ערב ?

או שבת איחוח?

בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים.

בנשיאות הרה"ג **אברהם טוויל הכהן** שליט"א ראש הישיבה.

לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .

* שבתות האירוח מיועדות רק לרווקים.

בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.

בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכנ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.

מעשה...

הגאון רבי משה הכהן טוויל זצ"ל

קינאת ה' כנגד הפריצות היתה מנת חלקו של פינחס בן אלעזר הכהן, בעקבותיו קמו מקנאי קנאת ה' לדורותיהם, וכמוהו נתברכו בכל פעלם.

הגאון רבי משה הכהן טוויל זצ"ל נולד בארם צובא, בשנת תרנ"ו. הוא שימש כראש ישיבת "דגל תורה" בעיר חלב, שרבים מגדולי ארם צובא היו תלמידיה, כהגאונים רבי יצחק שחיבר זצ"ל, רבי יצחק זעפראני זצ"ל ועוד. בכל כוחו חינך את תלמידיו לקידוש שם שמים בכל הליכותיהם, כמו שאמרו: "שיהא אדם קורא ושונה, ומשאו ומתנו באמונה, ודיבורו בנחת עם הבריות, ועליו הבריות אומרים: אשרי לפלוני שלמד תורה. ראו כמה מתוקנים מעשיו, כמה נאים דרכיו! עליו הכתוב אומר: "ישראל אשר בך אתפאר"!

בתקופתו נפתח בעיר בית ספר "אליאנס" (כי"ח), והגאון רבי משה טוויל נלחם מלחמת חרמה בנסיון לקירור האמונה והחדרת השקפות זרות ונכריות. בתקיפותו הרבה נסגר בית הספר.

פעם נפתח מועדון ריקודים מעורב על ידי עשירי העיר, וראשי הקהל לא יכלו ללחום כנגדם באשר תקיפים היו ואלימים. אותה עת היתה שנת בצורת, וראשי הקהל באו אל רבי משה טוויל להוועץ עימו בדבר הכרזת תענית ציבור.

אמר רבי משה: "מדוע חייבים כל בני הקהל להתענות בעוונם של יחידים. אין ספק בלבי שהבצורת באה בשל הפירצה שבמועדון המעורב! במקום להכריז על תענית וצום, יכריזו שאין לנשים ולנערות לבקר באותו מועדון פריצות! ואם ישמעו לי, מבטיח אני שהגשמים ירדו לברכה!"

הכריזו כן, והמועדון נסגר מחוסר משתתפים.

יומיים לאחר מכן, החלו יורדים גשמי רצון, ברכה ונדבה!

הלכות: ההתיחסות לחלומות בזמננו.

אורח חיים סימן רכ.

א. התיחסות לחלומות בזמננו.

סעי' א', שו"ע: הרואה חלום ונפשו עגומה עליו יטיבנו באפי תלתא וכו'. הנה, בענין חלומות כבר מצינו אצל גדולי הדורות האחרונים שהמעיטו מאד בנתינת תשומת לב אליהם, ולא היו מצוים להתענות עליהם וכל שכן שלא בשבת ויו"ט, ואף כמעט שלא היו מורים לעשות סדר הטבת חלום או לומר הרבש"ע בשעת ברכת כהנים.

וטעם הדבר עפ"י המבואר בראשונים (הו"ד בשעה"צ סק"א) שחלום שרואה אדם אחר התענית אין לו לדאוג ממנו כלל כי מחמת העינוי ראה חלום רע, וכן כשיש לאדם צער גדול ואח"כ רואה חלום רע אין לדאוג עליו, וכמו"כ מצינו בפוסקים שכל שיש איזשהו סיבה (רקע) שאפשר לתלות החלום הרע שחלם אין לדאוג עליו, כגון כשחלם שנפלו שיניו כשיש לו כאב שינים, או שחלם שהוא ביוה"כ בעת נעילה בימים הקרובים ליוה"כ, או שחלם חלומות רעים כשהוא איננו בקו הבריאות, או אם הרהר ביום וחלם לו בלילה מענין ההרהור.

ואשר על כן, בזמננו אשר נשתנו מאד סדרי החיים, כי בעוד שבזמנים הקודמים רובא דעלמא היו דרים בכפרים ועיירות קטנות, וכמעט שלא היו שומעים מחדשות העולם ומכל מיני מאורעות קשות וכדו', בזמננו כל אנשי העולם ואף אלו הגרים בכפרים ובעיירות שומעים וקוראים כתבי עת אשר ממלאים את גליוניהם בכל מיני מקרים קשים ומרים שקורים במקומותיו ובכל קצווי תבל, ומאורעות קשות המתרגשות ובאות לעולם, והאדם אוגר במחשבתו בלי שימת לב כל מיני שמועות רעות וקשות כמעט בכל יום ויום, ואף על פי שאין לו ולמשפחתו נזק ישיר מהמקרים הקשים והמאורעות הקשות, אך בדרך כלל חושש בלבו מפניהם שמא יפגעו גם בו ר"ל, וכדברי חז"ל (ברכות נ"ה ב) עפ"י הנביא דניאל (ב') 'רעיונך על משכבך סליקו', ובחלום הלילה צפים ועולים הדברים ששמע או קרא היום או אתמול וכו' וגורמים לו לחלומות בעתה בלבושים שונים עליו ועל בני משפחתו וכדו'.

וכל שכן לאנשים הפשוטים המשוקעים בהבלי העולם וכל שכן אותם האוכלים הרבה קודם השינה שאדי המאכל העולים ממעיו יבלבלו הכח המדמה, ואין בחלומות אמיתיות כלל ואין בהם ממש.

ולכן אין לתת תשומת לב ולדאוג ולפחד מחלום רע, ואם ירצה לתת איזה משמעות לחלום אזי זה רק אם נתקיימו בו אחד מתנאי חז"ל לענין חלומות שמתקיימים, והם חלום של שחרית (שחולם לפנות בוקר), חלום שחלם לו חבירו, וחלום שנפתר בתוך חלום, וחלום שנשנה שוב.

אך כאמור גם בזה בדרך כלל אין לאדם מן השורה לדאוג ולפחד, ורק אדם אשר הוא טהור ומחשבותיו בתורה ויראה ואינו ישן במילוי הכרס יש לו לתת תשומת לב לחלומות מסוג הנ"ל.

וגם איש טהור ות"ח היגע בתורה, איתא בשם צדיקים שדווקא אם נפשו עגומה עליו והוא במרה שחורה יש לו לחשוש, אבל אם שמח ובוטח בה' אלקיו, ומרוב יראתו את אלקיו ובטחונו בו אינו ירא כלל מפני החלום, אזי אין לו כלל מה לחשוש מחלום רע שחלם.

ואפילו באופן שחושש מחלום רע מחמת סימנים שונים אשר לדעתו מראים לו אמיתות החלום, מיעטו מאד גדולי ישראל להורות על תענית, אלא יטיבנו בפני שלשה ....

ההמשך יובא בעוד כשבועיים אי"ה.